

குறுந்தொகையில் இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும்

இரா. சொர்ண பமிலா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, தெ.தி.இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில், இந்தியா

The Theme of Lamentation in the Neithal Poems of Kurunthogai

R. Sorna Bamila ^a

^a Department of Tamil, S.T. Hindu College, Nagercoil, India

ABSTRACT

Sangam scholars classified the life of the ancient Tamils into two broad domains: Akam, which deals with the inner world of love and personal emotions, and Puram, which concerns public life, heroism, and social values. When domestic life is harmonious, individuals attain a life enriched by love, virtue, prosperity, and happiness, ultimately achieving an ideal state of existence. Recognizing the importance of such values, ancient Tamil poets celebrated the ethics and emotional dimensions of Akam literature. Kurunthogai, one of the Ettuthokai (Eight Anthologies) of Sangam literature, contains several poems belonging to the Neithal landscape, which are associated with both the clandestine (Kalavu) and marital (Karpu) phases of love. In these poems, the heroine, separated from her beloved, is overwhelmed with sorrow whenever she gazes upon the sea, making the seashore (Neithal) a symbolic landscape of longing and lamentation. The return of birds to their nests after foraging, the fragrance of blooming Punnai and Thazhai flowers, and the arrival of evening all intensify the heroine's memories of the hero, giving rise to feelings of grief and emotional yearning. This article examines the expressions of lamentation and the natural and emotional circumstances that give rise to it in the Neithal poems of Kurunthogai, highlighting the close relationship between nature and human emotion in Sangam poetry.

Keywords: Kurunthogai, Sangam poetry, Neithal Poems, Eight Anthologies

முன்னுரை

சங்க கால மக்களின் வாழ்வு அகம் புறம் என்ற இரண்டினுள் அடங்கும். பொய்யா நாவுடைப் புலவர் பெருமக்கள் அவற்றை அகத்திணை, புறத்திணை என இரண்டாக வகுத்துரைத்தனர். மனைத்தக்க மாண்புடைய நல்லளோடு வாழும் மனை வாழ்க்கை அகப்பொருள் என்றும் தொழில், வாணிபம், நாடு, காவல், ஆட்சி செலுத்துதல் முதலானவற்றை எல்லாம் புறப்பொருள் என்றனர். அகமாகிய மனை வாழ்க்கையை சிறப்புடன் வாழ்ந்தால்தான் மக்களினத்தின் புறவாழ்வு பொலிவு பெற்று விளங்கும். அகமானது குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என ஐந்திணைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. திணை என்பது ஒழுக்கமாகும் ஐந்திணைப் பகுதிகளும் களவு, கற்பு என்று சொல்லப்படும் இரு பெரும் பிரிவுகளுள் அடங்கும். சங்க இலக்கிய நூல்கள் எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு ஆகும். எட்டுத்தொகை நூல்களில் அகம் சார்ந்த நூலாக அமைவது குறுந்தொகை. இதில் இடம்பெறும் நெய்தல் திணைப்பாடல்கள் கடற்கரை சார்ந்த நிலப் பகுதியை மையமாகக் கொண்டு அமைந்தாலும், இதில் இடம்பெறும் உரிப்பொருள் கற்போருக்கு கரையில்லா இன்பம் பயக்கும் சுவையினை உடையதாக அமைகின்றன.

குறுந்தொகை

மக்களுக்காக மக்களையே மையப் பொருளாக வைத்து பாடப்பட்ட பாடல்கள் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் ஆகும். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான குறுந்தொகை 'நல்ல குறுந்தொகை' என புலவர்களால் பாராட்டப்பெற்ற சிறப்பினையுடையது. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் உப்புரி குடிக்கிழார். தொகுப்பித்தோர் பூரிக்கோ ஆவார். நான்கு அடி முதல் எட்டு அடி வரை அமைந்த 401 பாக்களின் தொகுப்பு குறுந்தொகை நானூறு. பண்பாட்டுக் குறிப்புகள், இயற்கைக் காட்சிகள், வாழ்வியல் உண்மைகள் போன்றவற்றை உவமைகள் ஆக்கி அவற்றின் வாயிலாக காதல் உணர்ச்சிகளை எளிமையாகவும், திறமையாகவும், குறுந்தொகை புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். குறுந்தொகை பாடல்களை 205 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். பல பாடல்களை பாடியோரின் இயற்பெயர் தெரியாததால் தொகுத்தவர் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள தொடரை ஆசிரியருக்குப் பெயராகச் சூட்டி உள்ளனர். சான்றாக அணிலாடு முன்றிலார், செம்புலப் பெயல் நீரார், குப்பைக் கோழியார் போன்ற பெயர்களைக் கூறலாம். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் மிகுதியான உரையாசிரியர்களால் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட சிறப்பினையுடையது.

நெய்தல் திணை உரிப்பொருட்கள்

அகப்பொருள் ஐந்தினுள் இரங்கல் பொருளாக திகழும் நெய்தல் திணையை தொல்காப்பியர் 'பெருமணல் உலகம்' என்றும், இங்கு வாழ்பவர்க்கு 'வருணன் வழிபடு தெய்வம்' என்றும் கூறுவர். வருணன் கடலுக்குரிய தெய்வம் அதனால் கடலும் கடல் சார்ந்த நிலத்தையும் குறித்தது. கடலை விளை நிலமாகக் கொண்டு மேகம் மழைத் தொழிலை உதவ வேண்டாமலே ஏர்பூட்டி உழு தொழில் இல்லாமலே விளை பயனை அடைபவர்கள் நெய்தல் நிலத்து மக்கள். அதனால் அவர்கள் வாழும் நிலமானது எந்த காலத்தும் வருவாய் உள்ளதாய் பிறர் நிலங்களை விட பெருமை பெற்றதாய் திகழ்ந்தது.

கடற்கரைச்சோலையானது மரங்கள் அடர்ந்தும், உதிர்ந்த மலரும், மணலும் பொருந்திய தன்மையுடன் இருப்பதால் தலைவனும், தலைவியும் தம்முள் அளவளாவுதற்கு ஏற்ற இடமாக அமைந்தது. தலைவன் தலைவியை திருமணம் செய்து கொள்ள எண்ணியோ, அவளை மணமுடித்த பின்னரோ, பொருள் ஈட்டுதல் பொருட்டு வேற்று இடங்களுக்கு செல்வது உண்டு. கடல் கடந்து வாணிகத்தின் பொருட்டு அவன் பிரிவதும் உண்டு. அங்ஙனம் செல்லும் போது இளவேனில், முதுவேனில், கார்காலத்திலோ திரும்பி வருவதாக கூறுவான். அவன் கூற்றில் நம்பிக்கை கொண்டு தலைவி காத்திருப்பாள். தலைவன் கூறிய காலத்தில் வராமையால் வருத்தம் தாங்காமல் தலைவி தம்முள் காணப்படுகின்ற உயர்திணை, அஃறிணைப் பொருட்களிடத்தும் தன் குறைத் தோன்ற கூறுவாள். அவ்வாறு கூறுதலே நெய்தல் திணையின் உரிப்பொருளாகிய இரங்கலும் இரங்கல் நிமிர்த்தமும். தலைவியிடம் உருவாகும் தலைவனை பற்றிய இரக்க உணர்வு தலைவிடம் இரண்டு வகையில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். ஒன்று தலைவனை பிரிந்ததினால் உண்டாகும் ஆற்றாமை கருதி வெளிப்படுவது, மற்றொன்று பிரிவினால் தன் தலைவனுக்கு நேரம் துன்பத்தைக் கருதி உண்டாக்குவது ஆகும்.

பொழுது கண்டு உரைத்தல்

தலைவியானவள் தலைவனைப் பிரிந்து வாடி இருக்க அப்பொழுது வந்த மாலை பொழுதானது அவளுக்கு துன்பத்தைத் தருவதாக அமைகின்றது. பசுமையான கால்களையுடைய கொக்கின் புல்லிய முதுகினைப் போன்ற சிறகையுடைய ஆழமான குளத்தில் உள்ள ஆம்பல் பூக்கள் குவிய அப்போது வந்த மாலை பொழுதை பார்த்து தலைவி, மாலை காலமே நீ வாழ்க! என் துயரை மிகுதிப்படுத்த வந்தது மாலைப்பொழுது மட்டும் தானா? அல்லது அதன்பின் கங்குல் (நள்ளிரவு) என்ற ஒன்று உள்ளதா? நான் இனி எங்ஙனம் தாங்குவேன் என்று தனக்கு துன்பம் தரும் மாலைப்பொழுதை,

“பைங்காற் கொக்கின் புன்புறத் தன்ன

குண்டு நீர் ஆம்பலும் கூம்பின இனியே

வந்தன்று வாழியோ மாலை

ஒரு தான் அன்றே கங்குலும் உடைத்தே” . (குறுந். பா: 122)

என்று வாழ்த்துவது போல பழித்துரைக்கிறாள் தலைவி. பகல் பொழுது முழுவதும் ஆற்றியிருந்த தலைவி மாலைப்பொழுது வந்ததும் உள்ளம் மயங்குகிறாள். தலைவன் தன்னை பிரிவதற்கு முன்பு தூய அணிகலன்களை அணிந்த மகளிர் விழாவுக்குரிய வகையில் அழகு படுத்துகின்ற மாலை பொழுதையே அறிந்தவள். இப்போது அப்பொழுதானது கழிந்து

இந்நிலவுலகெல்லாம் பரந்தாற் போன்ற துன்பத்துடன் தனிமை துன்பமும் உடையது என்று வேதனைப்படுகிறாள். இதனை குறுந்தொகை பாடல் 386 வழி அறியலாம். ஐங்குறுநூறும் மாலை பொழுதின் தன்மையை,

“கடும் பகல் வருதி கையறு மாலை

கொடுங் கழி நெய்தலும் கூம்பக்

காலை வரினும் கலைஞரோ இலரே” (ஐங்.பா:183, 4-6) என்கிறது.

உறக்கத்தை இழத்தல்

தலைவியானவள் காம நோயின் கொடுமையை சிறிதளவும் அறியாதவள் தலைவனது பிரிவு அத்துணையளவு துன்பம் செய்யும் என்பதைத் தெரியாதவள் தனக்குரிய தோழியிடம் தன் நிலையை கூறி ஆற்றாமை அடைகின்றாள். புன்னை மரத்தின் அழகிய நிழல் இயற்கையாகவே இனிய நிழலைத் தரக்கூடியது. தன்னிடம் தங்கும் குருகுகள் தம்மையறியாமல் மெய்மறந்து தூங்குவதற்கு அந்நிழல் பயன்படுகிறது. அப்புன்னையை அலைகள் மெதுவாக வந்து மோதி உடைக்கின்ற நீர் துளிகளால் அரும்பும் மொட்டுகள் விரியும். அத்தகைய இனிய கடற்கரைக்கு உரியவன் தலைவன் என்பதை நீ அறிவாய். ஆனால் சில நாட்களாய் என் கண்கள் எவ்வாறு தோற்றமளிக்கிறது என்பதை உற்று நோக்கிருப்பாய். பல இதழ்களை உடைய தாமரை மலர் எவ்விதம் காட்சியளிக்குமோ அவ்விதமாகவே என் மையுண்ட கண்கள் உறக்கம் என்பது சிறிதும் இல்லாத தன்மையை காட்டுவதாக உள்ளது.காம நோய் என்பது இதுதானோ? என தோழியிடம் வினவுகிறாள் தலைவி.

குருக்குகளுக்கு கூட உறக்கத்தைத் தரும் வளம் மிக்க கடற்கரைத்துறையை உடைய தலைவன் தனக்கு மட்டும் உறக்கத்தைத் தராதவனாகி விட்டானே என தலைவனது பிரிவு துன்பத்தையும்,தனது மேனி வேறுபாட்டையும் கண்டு ஆற்றாமை அடைகிறாள் என்பதை,

“நள்ளென்று அன்றே யாமம் சொல் அவிந்து

இனிது அடங்கினரே மாக்கள் முனிவு இன்று

நனந்தலை உலகமும் துஞ்சும்

ஓர் யான் மன்ற துஞ்சா தேனே” (குறுந்.பா:6)

எனும் நெய்தல் திணைப் பாடல் வழி விளக்குகிறார் பதுமனார்.

வருத்தத்தை மறைத்தல்

தலைவனது பிரிவு தலைவிக்கு வருத்தத்தை உண்டாக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் அவ்வருத்தத்தை தலைவி மறைக்கப் பார்க்கிறாள். வருத்தம் அடையவில்லை என ஒப்புக்காகப் பேசிக்கொள்ள, அதற்கு தோழி நீ ஆற்றியிருத்தல் வேண்டும் என்கிறாள். அதற்கு தலைவி பல்வேறு இடங்களுக்கு பறந்து செல்லும் வண்டுகள் மலர்களின் புதிய தேனை விரும்பி உரிய காலத்தில் உண்பதற்காகக் கடற்கரை மணலில் இருக்கும் புன்னை மலர்களை வந்தடையுமோ அதுபோலவே தலைவன் என்னைப் பிரிந்து சென்றாலும் உரிய காலத்தில் வந்து சந்திப்பான் என்ற உறுதி தனக்கு உண்டு. ஆகையால் அதன் பொருட்டு தான் வருந்தவில்லை என்கிறாள். ஆயினும் இயற்கையாகவே தன்னிடம் தோன்றிய வேறுபாடுகளை பார்த்து ஊரார் ஒருவருக்கொருவர் பழித்து பேசுவதால் அது அவர்களின் மனப்போக்கைத் தான் காட்டுகின்றதே அன்றி எனக்கு துன்பம் ஒன்றுமில்லை என்கிறாள். இதனை குறுந்தொகை,

“மலர்ந்த பூவின் மாநீர் சேர்ப்பற்கு

இரங்கேன் தோழி !ஈங்கு என் கொல் என்று

பிறர் பிறர் அறியக் கூறல்

அமைந்தாங்கு அமைக ஆம்பல் அஃது எவனே?”

(குறுந். பா: 175,4-7)

என்கிறது. பூவின் மணமானது கடற்கரையில் உள்ள புலால் நாற்றத்தை எவ்விதம் மாற்றுமோ அது போல் தலைவனும் ஊரார் கூறும் பழிச்சொல்லை நீக்குவான் எனும் உறுதிப்பாட்டுடன் தலைவனின் வருகையை எதிர்நோக்கி காத்திருக்கிறாள் தலைவி.

பிரிவு துன்பம்

நெய்தல் நிலத் தலைவன் ஒரு நாள் தம்மை பிரிந்தாலும் அது பல நாட்களுக்கு துன்பத்தை தரக்கூடியது என்பதை

“ஒருநாள் துறைவன் துறப்பினும்

பன்னாள் வருஉம் இன்னா மைத்தே.” (குறுந். பா: 326,4-5)

எனும் குறுந்தொகை பாடல் வழி அறியலாம். தலைவன் நெடுங்காலம் தன்னை பிரிந்திருக்க தலைவனது பிரிவை நினைத்து தலைவி வருத்தமடைகிறாள். காம நோயைத் தாங்கிக் கொள் என்று அறிவுரை கூறுவர் அதற்குரிய வழிவகையை அறிவார்களோ? அத்துணை மனவலிமை உடையவரோ? என்கிறாள். பெருவெள்ளம் கற்பாறையில் மோதுந்தோறும் அதன் சிறுநுரை சிறிது சிறிதாக கரைதல் போல துன்பம் பெருகிய தனது நெஞ்சமும் சிறுக சிறுக உயிர் இல்லாமல் போய்விடும். தலைவனது பிரிவை தன்னால் தாங்க இயலாது என தலைவனது பிரிவு துன்பத்தை குறுந்தொகை,

“காமம் தாங்குமதி என்போர் தாம் அஃது

அறியலர் கொல்லோ அனைமது கையர் கொல்

யாம் எம் காதலர்க் காணே மாயின்

செறிதுனி பெருகிய நெஞ்சமோடு பெருநீர்க்

கல்பொரு சிறுநுரை போல மெல்ல மெல்ல இல்லா குதுமே” (குறுந்.பா.290)

என்கிறது.

காலைப் பொழுதில் இரைதேடச்சென்ற பறவைகள் தத்தம் துணை நாடி மாலையில் திரும்பி வரும். அம்மாலை வேளையில் தோன்றும் நிலவின் எழிலை கண்ட தலைவி தன்னைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனை நினைத்து வேதனையடைகிறாள். நான் பிரிவால் வருந்துவதை விட என் பிரிவால் அவர் வருந்துவாரோ என்பதற்கு தன் நெஞ்சமானது மிகவும் வருத்தமடைகிறது என்பதை ‘தலைவரம்பு அறியாது வருந்தும் என் நெஞ்சை’ எனும் குறுந்தொகை பாடல் வரியால் அறியலாம்.

மக்களா? அல்லது மாக்களா?

தலைவியைத் திருமணம் செய்யக் கருதிய தலைவன் பொருள் தேட வேற்றார் செல்கிறான். நாட்கள் பல கடந்ததால் துன்பமுற்ற தலைவி தலைவன் சொல் பிழைத்த கொடுமை கண்டு உள்ளம் கலங்கினாள். உடல் மெலிந்தாள். இன்பம் துய்த்த சோலையும் இப்பொழுது துன்பத்தை தருவதாக அமைந்ததால் தன் வருத்தத்தை தோழியிடம் வெளிப்படுத்துகிறாள்.

“உறைபதி அன்று இத்துறை கெழு சிறுகுடி

கானல் அம் சேர்ப்பன் கொடுமை ஏற்றி

ஆனாத் துயர்மொடு வருந்திப் பானாள்

துஞ்சாது உறைநரொடு உசாவாத்

துயிற்கண் மாக்களொடு நெட்டிரா உடைத்தே” (குறுந்.பா.145)

தோழியே! நாம் வாழும் இவ்வூர் மிகச்சிறிய கடல் துறையை உடையதாக அலைகள் எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. தலைவன் பிரிவால் மிக்க துன்பத்தோடு நடு யாமத்தில் தூக்கமின்றித் தடுமாறுகிறேன். என் நிலையை ஏனென்று கேட்க இந்த ஊரில் ஒருவர் கூட இல்லாமையால் இவர்களை மக்கள் என்பதா? அல்லது அறிவற்ற மாக்கள் என்பதா? ஆதலால் இந்த அறிவற்ற மாக்களோடு நீண்ட இரவுப் பொழுதும் சேர்ந்துக்கொண்டு தன்னை வாட்டுவதால் இவ்வூர் நாம் தங்குவதற்கு ஒரு சிறிதும் தகுதியற்றது என்று தனது இரங்கல் உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறாள் தலைவி.

மனத்திண்மை

தலைவன் இளவேனில் காலத்தில் வருவதாக கூறி தலைவியைப் பிரிந்து செல்கின்றான். பருவம் வந்தபோதும் தலைவன் திரும்பி வராததால் தலைவியின் மனதில் பெரியவர்கள் முன்பு கூறிய நிகழ்வு தோன்றுகிறது. அதாவது ‘பெரியவர்கள் தம் மனதில் கருதி ஆள்வினை முழுவதும் முடிக்கப்பட

வேண்டியதே என முன்பு பெரிதாக எண்ணாத தன் மனம் இப்போது துணிவதால் தலைவன் வினைமுடிந்து மீளும் வரை தனது மனமானது திண்மையுடன் இருக்கும் அதுவே தான் உயிர் வாழ்வதற்கு காரணமாகும் என்பதை,

.....பெரியோர் நெஞ்சத்துக்

கண்ணிய ஆண்மை கடவதன்று என

வலியா நெஞ்சம் வலிப்ப

வாழ்வேன் தோழி என் வன்கணானே (குறுந்.பா.341,4-7)

எனும் குறுந்தொகை பாடல் வழி மிளைகிழான் நல்வேட்டன் தலைவியின் மன உறுதியினை எடுத்துரைக்கிறார். திருவள்ளுவரும்,

அரிதாற்றி அல்லல் நோய் நீக்கி பிரிவாற்றிப்

பின்இருந்து வாழ்வார் பலர். (குறள்:1160)

என்னும் குறள் வழி பிரிய முடியாத பிரிவிற்கு உடன்பட்டு துன்பத்தால் கலங்குவதையும், பின் பொருந்திருந்து உயிரோடியிருந்து வாழ்வோர் இவ்வுலகில் பலர் உள்ளனர் என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

முடிவுரை

ஐந்திணைகளில் இரக்கவுணர்வை பொருளாகக் கொண்ட திணை நெய்தலாகும். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிக்கு கடலும் கானலும் பார்க்கும்தொறும் இரக்கம் மிகுதலால் கடலையும் கடல் சார்ந்த இடத்தையும் நெய்தல் என்றனர். காலைப்பொழுதில் இரைதேடச் சென்ற விலங்கும், பறவையும் தத்தம் துணை நாடி மாலையில் திரும்பி வரும். அம்மாலை வேளையில் தோன்றும் நிலவின் எழிலைக் கண்ட தலைவி தன்னைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனை நினைத்து வருந்துகிறாள். இரவில் ஊரெல்லாம் துயிலும் நிலையில் இருக்க தான் மட்டும் தூங்காது இருக்கவும், அந்நிலையில் அன்றில் பறவையின் குரலும், கடல் அலையின் ஓசையும் அவள் துன்பத்தை மிகுதிப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு நெய்தல் திணைப் பாடல்கள் இரக்க உணர்வை பொருளாகக் கொண்டு அமைந்தாலும் கற்போருக்கு இன்பம் தரக்கூடியது.

References

தட்சிணாமூர்த்தி, அ. ஐங்குறுநூறு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை.

நாகராசன், வி. குறுந்தொகை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி), சென்னை.

வரதராசனார், மு. திருக்குறள் தெளிவுரை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், சென்னை.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License